

עין משפט
גור מוצה

א א ב ג ד ה ו ז ח ט י
כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
שם נלמד ד ה סג סז
לאין סה טעיה איה סו
רע טעף א:

מוסף רש"י

לגיטי נשים. דקיימא לן
ונשין ג. המילא טו מחילה
לאין לרץ שיחבר כמי נסמך
וכפי נחמס. אי משום דלן
מלן לקיימו ולי משום דלן
בקלין לשמה. והמילא מלן
ושאל לן לרץ לני שיקלין
לשמה וטויל גרלס מלן
לכיר חיתום ערס לקיימו
ולמלן חסו (ו) כלל חלון
מלן לקיימו. לפי שכן וני
מורה ויקלין לשמה וני
שימה מלן לני ילמח
משם מורה מלן מקומות.
ויטעף סוף כלל ולין
ני מלן שאלתן וטעיהן
ק. ולי ויטעף. רוב שמו
לח מלן ולא נשתיי ר
כלס והמילא משם לרץ
שאלת. חל עכור מחלף
שמו. וכלל המילא חסו
לרץ שאלת ויטעף לן
לרץ וטעיהן.
הררן עלך במה מדליקין
בן דרוסאי. לפי שיה
יתכסל כיוולו שלם (לעל כ.)
ויחלל לו דבר המושל קל
טויל ד. סו.

תוס' ישנים

א) ולא רלס לומר דמח
רש"י דחילו בחול לן
מחזיקין לגיט דמשמע
מחזיקין לרץ ויטעף קמי
עד שיגרוף ויטעף קמי
דחילו בשבת מחזיקין קמי
דמשמע טעיל גרופה מר
בגל כפחא הוא דמחזיקין
מלן דהא לן להמילא חסו
וללל חסו בגל כפחא
והמילא חסו דלי משום
כיה מר טעיה לא היל
מחזיקין דרס שמו:
ב) ויהי רש"י פ"ג במחל
מחזיקין חסו בשבת למחל
דמילא לן דעמו להחזיר
ועלמח חסו כלל גללה
לן ונלס כן:

רבינו חננאל

פ"ק ט"ר
כירה שהסיקוה בקש
ובגבבא ובי. כירה זו היא
מקום שפיתח ב' קירות.
איבעיא ליה הא דחנינל אל
יתן עד שיגרוף או עד שיתן
האמר על בני גרלים. ותינה
זו בגי' (ד'אן) וקמ"ל
דאסור לשהות ע"ג כירה
א"כ (ג'א' אלא אם האן)
גרופה וקטומה. או דילמא
תינה זו החורף הקיריה
היא שבשבת. וקמ"ל דאסור
להחזיר אלא ע"ג כירה
קטומה או גרופה אבל
לשהות כוונת. והמחזיקין מני
לשהות היא דהיא כל שהיא
כמנכל כן דרוסאי מותר
לשהות על בני כירה ע"פ
שאינה גרופה או קטומה.

לו:

במה מדליקין פרק שני שבת

נפקא מינה לגיטי נשים. מה שפי' בקונטרס לענין שינה שם עירו ושם עירה אין נראה לרשב"א דבגל הוא שם מדינה ולא שם העיר כדאמר בפרק עשרה יוחסין (קדושין דף ע"א.) כל הארצות עישה לרץ ושרל ורץ ישרלל עישה לבגל וקאמר נמי התם (ע"ד היכן היא בגל ולא אשכחן שום דוכתא עיר ששמה בגל אלא מדינה היא ואין כותבין שם מדינה בגט:

הדרן עלך במה מדליקין

בירה שהסיקוה בקש ובגבבא ונתנים עליה תבשיל בגפת ובעצים לא יתן עד שיגרוף או עד שיתן את האפר ברת שמאי ואומרים חמין אבל לא תבשיל ובית הלל ואומרים חמין ותבשיל בית שמאי ואומרים אף מחזירין: אבל לא מחזירין ובית הלל ואומרים אף מחזירין: **גב' איבעיא** להו האי לא יתן לא יחזיר הוא אבל לשהות משהין אף על פי שאינו גרוף ואינו קטום ומני הנגיה היא דתינא **ה' חנניה** אומר יכל שהוא כמאכל בן דרוסאי מותר לשהותו על גבי כירה אע"פ שאינו גרוף ואינו קטום א דילמא לשהות תנן ואי גרוף וקטום אין אי לא לא וכל שכן להחזיר ת"ש דמקמי תרי בבי במתני' ב"ש ואומרים חמין אבל לא תבשיל ובית הלל ואומרים חמין ותבשיל ב"ש ואומרים נומלין אבל לא מחזירין וב"ה ואומרים אף מחזירין אי אמרת בשלמא לשהות תנן הכי קתני כירה שהסיקוה בקש ובגבבא משהין עליה תבשיל בגפת ובעצים לא ישהא עד שיגרוף או עד שיתן אפר ומה הן משהין בית שמאי ואומרים חמין אבל לא תבשיל וב"ה ואומרים חמין ותבשיל וכו' היכי דפליגי בלשהות פליגי נמי בלהחזיר שבות שמאי ואומרים נומלין אבל לא מחזירין ובית הלל ואומרים אף מחזירין אלא אי אמרת להחזיר תנן הכי קתני כירה שהסיקוה בקש ובגבבא מחזירין עליה תבשיל בגפת ובעצים לא יחזיר עד שיגרוף או עד שיתן אפר ומה הן מחזירין בית שמאי ואומרים חמין ותבשיל ובית הלל ואומרים חמין ותבשיל ובית הלל ואומרים אף מחזירין וכו' תו למה לי לעולם

לגיטי נשים. דקיימא לן כי בגל בקלין שררץ לכמוז גט לשמה והמילא גט משם אין לרץ לומר דכפי נכתב וכפי נחתם וכפי נשאר ארצות אין בקלין ורץ ועכשו בני בורסקף היא בגל וכלל של עכור היא בורסקף והן עמי הארץ כדאמרינן בעלמא (מטהרין דף קט.) ע"ד ש"אפי שנטלו מימיו. ואני אומר נפקא מינה לגיטי נשים לענין שינה שמו ושמה ושם עירו ועירה פסול ורץ לכמוז שם של עכשו:

הדרן עלך במה מדליקין

בירה. עשייה ענין קדירה ונתמין קדירה לתוכה: קט. וזכות השטותין: **בבבא**. הנגזב מן הערה אשטונול"א: **גפס**. פסולת של שומשמן שהוילא שומן: **עד שיגרוף**. הגמלים משום דמוסף הגל ועעמא פרישנא בפרק דלעיל' שמה יתמה בגמלים: **או עד שיקן אפר**. על גבי גמלים לכמוזם ולגננס: **כיה שמאי** אומרים. ונתמין עליה חמין אחר שגרפה דלא לרזיכי לבשולי דליכא למגור' שמה יתמה: **אכל לא תבשיל**. דתינא ליה כיווליה ואמי לחמתי. אינ נתקיימה מחשבתו ומיחיה כמבשל (א): **לא מחזירין**. בשבת דמיחיה כמבשל: **אף מחזירין**. הואיל וגרוף: **גב' קטום**. היינו נתן אפר על הגמלים דאפר מתגרמנין קיטומא: **כרי כבי**. בית שמאי אומרים חמין וכו' ומו מנא בגל אחרימי טעילין ולא מחזירין: **ומה הן משפין**. בגרוף וקטום: **פליגי נמי בלהחזיר**. את המותר לשהות כיון חמין לבית שמאי ותמין ותבשיל ל"ה: **אלא אי אמרת להחזיר** נתן הכי קתני. כלומר ע"כ הכי מפשטא: **כ"ש אומרים טעילין** ולא מחזירין. ע"כ אמתשיל קיימא דהא שרו בחמין: **הא סו למא לי**. הא מנא ליה רישא אכל לא תבשיל: לעולם

הדרן עלך במה מדליקין

כירה שהסיקוה בקש ובגבבא ובי. כירה זו היא מקום שפיתח ב' קירות. איבעיא ליה הא דחנינל אל יתן עד שיגרוף או עד שיתן האמר על בני גרלים. ותינה זו בגי' (ד'אן) וקמ"ל דאסור לשהות ע"ג כירה א"כ (ג'א' אלא אם האן) גרופה וקטומה. או דילמא תינה זו החורף הקיריה היא שבשבת. וקמ"ל דאסור להחזיר אלא ע"ג כירה קטומה או גרופה אבל לשהות כוונת. והמחזיקין מני לשהות היא דהיא כל שהיא כמנכל כן דרוסאי מותר לשהות על בני כירה ע"פ שאינה גרופה או קטומה.

מסורת הש"ס

א) לשל כ. ב) וניקין ג.
ג) ורץ לו. ד) כמילא וליכא
למחל. ו) ומכריז טע.
ו) ורץ טע. ז) ויטעף טע.
ח) ר"ת ק"ד דיה המושל.

הגהות הב"ח

א) רש"י דיה אכל לא תבשיל יכו' כמנכל ספיד ואחיה מ"ה אבל לא:

גליון הש"ס

ד"ה ר"ח ז"ב א"ה א"ה
ז"ב י"ח א"ה א"ה א"ה
לפניו הא מלניו סיה מתיק
דף ד ע"ב עד שיעמיק טי'
כיון שיעמיק:

לענין רש"י

איטוטובל"א. ש"ף.

רב נסים גאון

נפקא מינה לגיטי נשים.
כלומר כדאל"ה (בבבא).
המכריז בט מבבל או
מבורסקין אין צריך לומר
כפי נכתב וכפי נחתם
ליבריהם שאמרו כמבשלת
גיטי בפרק א' וז"ל כלל
רב אמר כפרן ישראל
לגיטי כבי אפר ר"ה לבבל.
וכפיק עשרה חמין וז"ל
ע"ז וריבא חביל ימא. אמר
רב פפא כבא משבתה רוב
זו פרת בורסקין.

ובבבאשית דר' אשעיא
ומשה לוח חר' תלפזר ר'
יוחנן הוה יתיב קמייהו
מכריז ליה ולא סבר. אמר
ליה מה רין לית את סבר.
אמר ליה דאנא גלי כן
אחראי. אמר ליה כן הדרין
אחר את. אמר ליה כן
בורסקין. אמר ליה לא תבשיל
כן אלא בורסקין שאמרו כי
שם בגל ח"ש שפול כל הארץ.
ובגמרא דכל ישראל יש
לתן חלק ומחזירין ר' ע"ז
אמר אמר ר' יוסק בגל
בורסקין טעין רע לחמיה.
מאי בורסקין אמר רב אמי
כור שפת. ואדוניו האי
ויל אמר בגל בורסקין
וברסקין בגל. וזוהי דבר
זה לאותה ששינוי במשנתו.
שינה שמו ושמה שם עירו
ושם עירה פסול. הרי נודע
כי בגל ובורסקין עיר אחת
הן והגט כשהו

מליק בבת מדליקין

מליק בבת מדליקין